Ympäristöministeriö
Miljöministeriet

Eduskunnan verojaosto 19.11.2020 HE 169/2020 vp

YMPÄRISTÖMINISTERIÖ
Lainsäädäntöneuvos Johanna Korpi
Ylitarkastaja Esa Pynnönen

**Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kiinteistöverolain 3 §:n muuttamisesta; selvitys luonnonsuojelulain mukaisista rajauspäätöksistä**

Eduskunnan verojaosto on pyytänyt ympäristöministeriöltä selvitystä liittyen hallituksen esitykseen laiksi kiinteistöverolain 3 §:n muuttamisesta. Esityksen mukaan luonnonsuojelulain nojalla suojellut luonnonsuojelualueet vapautettaisiin kiinteistöverosta. Ympäristöministeriö kannattaa ehdotusta. Luonnonsuojelulain tarkoittamien tarkkarajaisten suojelukohteiden vapauttaminen kiinteistöverosta on ympäristöministeriön käsityksen mukaan omiaan lisäämään kiinnostusta ja/tai vähentämään esteitä luonnonsuojeluun, ja sitä kautta edistämään luonnon monimuotoisuuden suojelua. Ympäristöministeriö oli omassa lausunnossaan jaostolle lisäksi todennut, että jatkossa olisi syytä tarkastella myös luonnonsuojelulain mukaisten rajauspäätösten (luontotyypit, lajien elinympäristöt) verokohtelua sääntelyn yhdenmukaisuuden lisäämiseksi.

Luonnonsuojelulain 29 §:ssä säädetään eräiden tiettyjen *luontotyyppien* heikentämisen kiellosta, ja lain 30 §:ssä niitä koskevasta rajauspäätöksestä. Luonnonsuojelulain 30 §:n mukaan 29 §:ssä tarkoitettu kielto tulee voimaan, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on päätöksellään määritellyt suojeltuun luontotyyppiin kuuluvan alueen rajat ja antanut päätöksen tiedoksi alueen omistajille ja haltijoille. Päätöksen liitteenä on kartta, jossa alueen rajat ilmenevät. Rajauspäätös on voimassa toistaiseksi.

Luonnonsuojelulain 47 §:n nojalla tietyt ilmeisen häviämisuhan alla olevat uhanalaiset eliölajit (luetteloitu luonnonsuojeluasetuksessa) ovat *erityisesti suojeltavia lajeja.* Erityisesti suojeltavan lajin säilymiselle tärkeän esiintymispaikan hävittäminen tai heikentäminen on kielletty. Vastaavasti kuin luontotyyppien osalta, kielto tulee voimaan, kun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on päätöksellään määritellyt erityisesti suojeltavan lajin esiintymispaikan rajat ja antanut päätöksen tiedoksi alueen omistajille ja haltijoille. Tässäkin tapauksessa alueen rajat ilmenevät päätöksen liitteenä olevasta kartasta, ja päätös on voimassa toistaiseksi.

Luontotyypin ja erityisesti suojeltavan lajin rajauspäätökset ovat luonteeltaan tarkkarajaisia. Valtaosa näistä rajauspäätösalueista sijaitsee maa- ja metsätalousmaalla, mutta yksittäisinä niitä voi sijaita myös muilla alueilla. Rajauspäätösten kohteet kuuluvat nykylainsäädännön mukaan myös kaavoituksessa huomioon otettaviin seikkoihin, eikä uusia rajauspäätöksiä käytännössä synny osoitettaville uusille rakennuspaikoille.

Ympäristöhallinnon Uljas-tietojärjestelmän mukaan luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisia luontotyyppejä on Suomessa rajattuina 1189 kpl. Näiden yhteenlaskettu karttapinta-ala on noin 2186 hehtaaria. Pinta-alojen vaihteluväli on 0,01 hehtaarista 91,6 hehtaariin, mutta noin puolet kohteista on alle hehtaarin kokoisia. Erityisesti suojeltavien lajien rajauspäätöksiä tietojärjestelmässä on 275 kpl. Näiden yhteenlaskettu pinta-ala on noin 781 hehtaaria. Pinta-alojen vaihteluväli on 0,01 hehtaarista 75 hehtaariin, mutta yli puolet kohteista on alle hehtaarin kokoisia.